

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

De Controversijs Polemicis, & Scholasticis, etiam modernis

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Caput 1. Explicatur methodus in sequentibus Controversiis præcipuè
observanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40853

TRACTATUS SECUNDUS
 DE
 CONTROVERSIIS
 PARTICULARIBUS
 MODERNIS ET V. IANSENIANIS

CAPUT PRIMUM

*Explicatur methodus in sequentibus controversiis
 præcipuè observanda.*

Statuenda sunt hic quatuor Principia ab
 ipsis Sectariis communiter concessa, & ne-
 cessariò admittenda : ex quibus singulas
 controversias in particulari ita deduce-
 mus, ut cogatur Sectarius veritatem Catholicam
 admittere, vel suis principiis contradicere, per
 viam argumentandi brevem, & cuius legenti
 apertam.

Primò, Admittunt nobiscum Sectarii Scrip-
 turæ sacræ auctoritatem esse infallibilem : ac
 proindè in quavis controversia ab ea parte stare
 victoriam, pro qua verus Scripturæ sensus de-
 claratur.

Secundò, Docent ipsi ut fidei suæ dogma in-
 dubitatum, Ecclesiam primitivam, quæ duravit
 post Christum annis circiter quingentis, sanc-
 tam,

tam, incorruptam, & omnis erroris expertem fuisse: ac proinde verum Scripturæ sensum tenuisse, ac fideliter docuisse. Nam nisi admitterent Ecclesiam saltem primitivam non errasse, fateri deberent nunquam post Christum veram Ecclesiam in mundo fuisse, cum prorsus impossibile sit veram Ecclesiam sine vera fide existere: aliàs enim esset vera, & non vera, quod apertè repugnat.

Hinc tertio, Admittunt Patres primitivæ Ecclesiæ veram Christi fidem tenuisse & docuisse, atque in ea docenda verum Scripturæ sensum cognovisse. Undè sequitur illorum qui tunc vixerunt Patrum auctoritatem & communem consensum, in quavis fidei controversia recipiendum esse: quos & ipsi pro suis dogmatibus omni studio adducere conantur.

Et patet Primo, quia cum Patres illi fuerint primitivæ Ecclesiæ Pastores & Doctores, non potuerunt veram illius doctrinam ac sensum ignorare. Si enim ipsi Ecclesiæ Doctores ejus doctrinam ignorassent, multo magis aliis ignota fuisset: undè sequeretur nullam fuisse in primitiva Ecclesia legitimam Verbi Dei prædicationem, quam tamen ipsi Sectarii primariam veræ Ecclesiæ notam agnoscunt.

Patet secundo, Quia illorum Patrum scripta in primæva Ecclesia passim recepta, & perpetuo usu approbata fuerunt. In scriptis autem sic approbatis Ecclesiæ tunc approbantis auctoritatem, sensum, & testimonium possidemus. Præterea, eorum libri ad impugnandos errores & hæreses à primitiva Ecclesia perpetuò adhibiti fuerunt: hoc autem fieri non potuit, nisi doctrinam in iis contentam, veram, solidamque agnosceret; non enim potest, per doctrinam
quæ

quæ erronea est , error debite impugnari.

Patet denique , ex eo quod SS. Patres in primitiva Ecclesia pro Sanctis agniti fuerint , & ipsi Sectarii pro talibus eos agnoscant. Unde necessario sequitur eos veram & communem fidem profiteri debuisse ; vera enim sanctitas sine vera & saltem communi fide nullo modo subsistere potest ; quinimò docent Sectarii solam esse fidem, quæ per se hominem verè justum, & sanctum constituit.

Hi igitur primævæ Ecclesiæ Patres , in suis scriptis unanimi consensu posteritati traditis , sunt indubitati testes fidei , & doctrinæ quam olim profitebatur vera Christi Ecclesia , cujus ipsi ad populum præcipui interpretes, & Doctores fuerunt. Si enim horum testimonium & consensus non sufficiat , nulli prorsus Ecclesiæ primitivæ idonei testes adduci poterunt. Eoque magis quod illi modò sint arbitri maximè sinceri, & incorrupti , ut sententiam ferant de exitis hoc ævo controversiis , de quibus olim nihil audierunt , sed absque omni partium studio doctrinam à vera Ecclesia acceptam , solo veritatis amore , posteris suis puram , sinceramque tradiderunt.

Hoc quoque argumentum pro autoritate Patrum , qui se in primitiva Ecclesia antecesserunt, adducit ipse August. contra Iulianum hæreticum l. 2. c. ult. Nondum vobiscum apud illos Iudices (Patres) aliquid agebamus , & apud eos acta est causa nostra ; nec vos , nec nos eis noti fueramus , & eorum pro nobis latus contra vos sententias citamus ; nondum vobiscum certabamus , & eis pronunciantibus vicimus.

Quartò , Principium certum est etiam apud Secta-

Sectarios : Hæreticam esse eorum doctrinam , quos primitiva Ecclesia pro hæreticis damnavit. Nam si eorum doctrina erronea & hæretica non esset , vera & primitiva Ecclesia eam reprobando in fide errasset , & hoc ipso vera Christi Ecclesia non esset.

Ex his igitur principiis , quæ ipsi Sectarii pro manifestis agnoscere debent , procedemus ad doctrinam cum Ecclesia Romana controversam ipsis perspicuè demonstrandam, hoc modo :

Illam doctrinam & sensum Scripturæ debet esse verum, quem tradidit primitiva Ecclesia per suos Patres & Doctores, qui veram Ecclesiæ fidem præ omnibus perspectam habuerunt , aliis prædicarunt, & librorum suorum monumentis posteritati consignarunt, uti pluribus ostensum est.

Atqui doctrina Ecclesiæ Romanæ , quam in sequentibus controversis proferemus , est talis , ut in singulis ostendemus. Ergo Ecclesiæ Romanæ doctrina necessario debet esse vera.

Item , Illa doctrina necessario est falsa, quam in antiquis Hæreticis primitiva Ecclesia damnavit.

Atqui doctrina Romanæ fidei opposita est talis , uti infra patebit. Ergo illa necessario est falsa. Atque hæc argumentandi ratio ex propriis principiis desumpta , cuius Sectario facilis esse debet, & eorum quibus hæc scribo captui , & utilitati maxime accommodata.

Quod si Adversarii hæc methodo convicti, contentur ad novas Scripturæ latebras declinare, adigendi erunt ad Methodum triplicem supra assignatam part. 1. cap. 9.